சிறுவாட்டை எங்கள் மண்ணின் பெருமை
அனைவரும் அறிய செய்யும் இந்த கவிதை

தென்னை மண்ணில் திகழும்
தென்னகத்தின் அழகே சிறுவாட்டை!
பசுமை போர்த்திய வயல் வெளியில்
பார்க்கும் கண்களுக்கு விருந்தே நீ!

விடியும் போது வயல் காற்று சூழ
விழித்தெழும் உழவர் கூட்டமும்
மண்ணை நம்பி வாழும் மக்கள்
மரபின் பெருமை கொண்ட ஊர் சிறுவாட்டை

தென் மேற்கில் பருவக் காற்று தேனாய் தவழ
நின்றால சாரல் திருவிழாவாக மே
பனியின் போர்வை மக்களை போர்த்த
சிறிய ஊராயே மாறும் சிறுவாட்டை!

ஊரை சுற்றி வயல் வெளிகள்
உழைப்பின் பெருமையை சொல்லுகும்மா
வீதியெங்கும் விவசாயிகள் வாழ்வின்
சக்கரம் போல சுழலுதம்மா!

சிறுகடை முதல் பெரும் வணிகம் வரை
சிறுசிறுப்பாய் நகரும் எங்கள் ஊர்
வந்தோரை வாழுவைத்து அழகு பார்க்கும்
விருந்தோம்பல் நிறைந்த ஊர் சிறுவாட்டை!

எல்லை காக்கும் சிப்பாய் நான்
எங்கள் மண்ணின் காவல் தெய்வம்
கொஞ்ச காலம் அனைவும் தனிமை வேண்டி
உயிராய் நினைத்த எல்லை காக்கும்
அன்னை பத்திரகாளி அம்மன் அருகாகுகி!
அனைந்திணைந்த அருகமாந்துறை அண்ணையின்
பாதம் எங்கள் செல்வம்
நம்பிடாதி அம்மன் கோயில் மனதில்
நம்பிக்கை தீபம் கோயில் மணி ஓசை
கொடுக்கும் நேரம் கூடும் உறவுகள்
படர் போல் உயர்ந்து நிற்கும்
CSI ஆலயம் அதனின் சிகரம்
பதிகாய் கட்டிய மனதி
அழகை அழகு!
சிறுவிதை வந்தான் மின்னொளியில்
ஒளிரும் தெய்வீக நேரு
சாதி மதம் பார்க்காமல் நின்றுகூடி
ஆர் அருகில் கடவுளை உச்சாகமுடனும்
பயிலுக!
சரண்டை என்பது ஒரு உறவின
உணர்ப்பின் அடையாளம்!
சரண்டை என்பது வெறும் பெயரல்ல
எங்கள் உயிரின் அடையாளம்!
வாழ்க்கை எவ்வளவு தூரம் சென்றாலும்
உனை மறக்காத அன்பு நெஞ்சங்கள் உண்டு
எங்கள் உயர் சரண்டை எங்கள் பெருமை

by

M. சிவா